

σου τω μέζονι ως τε μη βραχυτῆρας ποιάντας κινήσας διὰ
 τὴν ὑπερβολὴν ἁγωνιστικὴ δὲ σώματος ἀρετὴ σύγκειται
 εὐμεγέθους καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἄχου· καὶ γὰρ ὅταν ἰσχυρὸς
 αἴῃ· ὁ γὰρ ὀλισθαίνων τὰ σκεῆθ' ἰσχυρῶς· καὶ κινήσας
 καὶ πόρρω, προμικός· ὅσ' ἐπιβάν καὶ ἡ τέχνη, παλαι
 ρικός· ὅσ' ὡσαι τῆ, πλιγῆ, πύκτικος· ὅσ' ἀμφοτέρωθεν
 παγκρασιαστικός· ὅσ' ὡσαι, πύκτικος· εὐθυρία
 δὲ αἴ βραχυτῆς γήρωσ μετ' ἄλυπίας· οὐτε γὰρ ἔλαχ
 γηρασκέ αἴτηρως· οὐτ' ἄλλοις μελὲ λυπηρῶς δὲ· αἴ δὲ καὶ
 εὐθυρία τοῦ σώματος ἀρετῶν καὶ τύχης· μή αὐτοσσοσ γὰρ ὡν
 μετ' ἰσχυρὸς, οὐ μὲν ἀπαθὴς οὐδ' ἄλυπος· καὶ πολυχρο
 νίος· οὐτ' ἄν αἴ τυχὴ διαμείνεται· αἴ δὲ καὶ χωρὶς ἰσχυ
 ραὶ ὑπὲρ ἄλλων δυνάμεις μακροβιότητος· πολλοὶ γὰρ
 αἴ αὐτῶν τοῦ σώματος ἀρετῶν, μακροβιοί αἴσιν· ἀλ
 λ' οὐδ' ἡ ἀκριβολογία χρήσιμος ὑπὲρ τούτων εἰς τὰ
 ραῦ· πολυφιλία δὲ καὶ χρυσοφιλία, οὐ καλὰ· τὸ
 φίλου ὠρίσμενον· ὅτι ἔστιν ὁ τοιοῦτος φίλος ὅς τις αἴ οἶσται
 ἀγαθὰ εἶναι εὐφραίνει, πρᾶκτικός αἴσιν αὐτῶν δὲ κέρνον·
 ὡς δὲ πολλοὶ τοιοῦτοι, πολυφίλος· ὡς δὲ καὶ ἐπίθεκεῖς
 αἴσιν, χρυσοφίλος· εὐτυχία δὲ αἴσιν ὡν ἡ τύχη αἴσιν
 ὡν αἴπια, ταῦτα γίνονται καὶ ὑπὲρ τῆν· ἡ πάντα ἡ τὰ
 πλάσια· ἡ τὰ μέγιστα· αἴ δὲ αἴσιν ἡ τύχη αἴσιν μελὲ καὶ ὡν
 αἴ τέχναι· πολλῶν δὲ καὶ ἀτεχνῶν· οἷον ὁσων ἡ φύσις ἐν
 ἀρχῆσιν δὲ καὶ παρὰ φύσιν εἶναι· ὑπὲρ τῆν μετὰ τῆν
 αἴπια· ἡ μὲν δὲ καὶ μετὰ φύσιν· ὅλως δὲ τὰ τὰ
 αἴσιν τῶν ἀγαθῶν αἴσιν ἀπό τῆν, εἴφοις αἴσιν ὁ φρόνους·
 αἴ δὲ καὶ τῶν πρᾶξον ἀγαθῶν αἴπια τῆν· οἷον εἰ οἱ
 αἴσιν αἴσιν ἀδελφοί, ὅσ' ἀεὶ καλός· ἡ οἱ ἄλλοι μετ' ἰσοκ
 τὸ θεοσφρον· ὅσ' ἄρεν· ἡ εἴ τῶν πλισιόν εἴ τῆν βήος,

ἡ τύχη